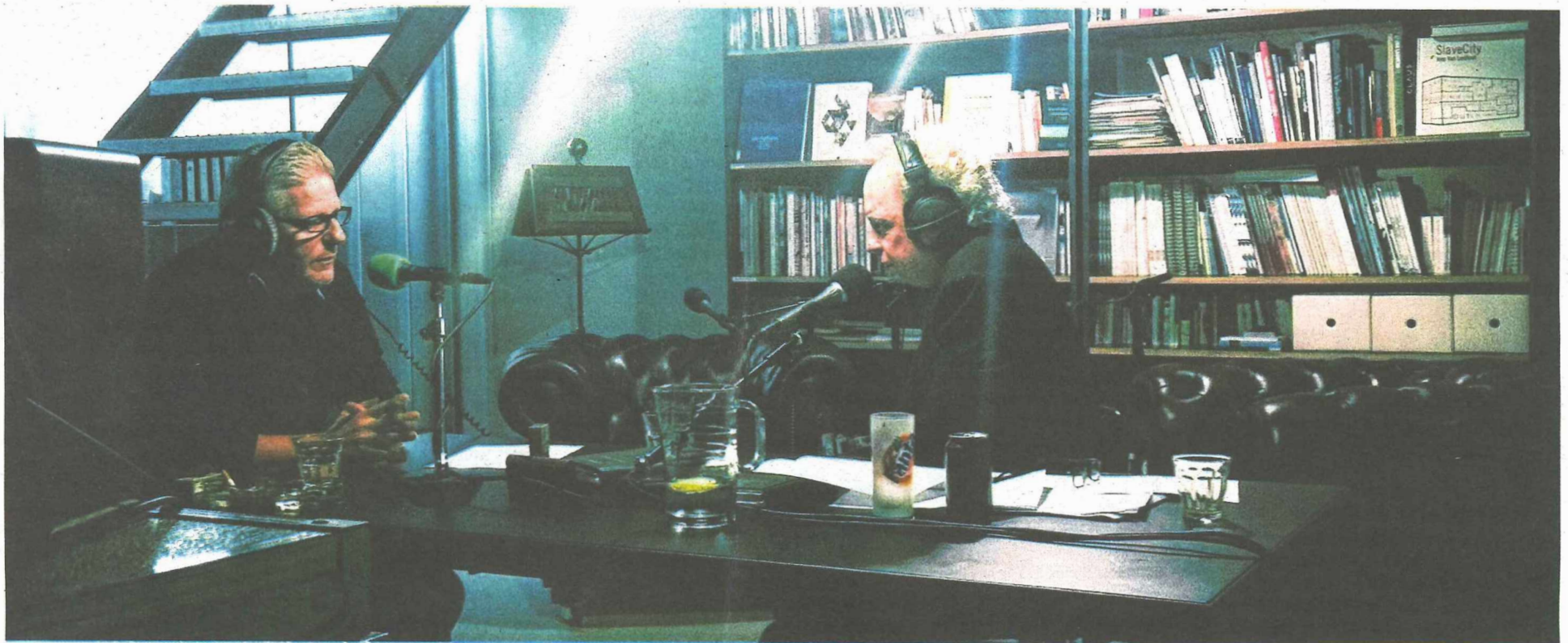

DE POSTENPAKKER

Elke dag kijkt een redacteur met grote ogen naar het kleine scherm

JOYCE DE BADTS
Freelance journaliste

Slapelozen onder elkaar

Jan Fabre en Pat Donnez in een diepgaand nachtelijk marathoninterview verwickeld, tot genot van de slapeloze luisteraars. © vrt

Luisteren naar vier uur geneuzel van twee grijzende mannen leek niet meteen aantrekkelijk, en een idolaat fan van Fabres werk ben ik ook al niet. En toch. Wat een goeie formule is zo'n nachtelijk interview. Hoe genereus voor al die slapelozen, almaar overgeleverd aan de eenzaamheid van wie niet kan meedraaien met de kantooruren. Zelf ben ik ook een wakkerlijger, dus ik stemde dinsdagavond bij voorbaat dankbaar af op Klara, dat met Pat Donnez en Jan Fabre de nacht introk. Fabre heeft niet zomaar een beetje last van slecht slapen: om 7 uur 's ochtends kruipt de scarabeekunstenaar in bed, en om elf uur is hij er alweer uit. Het gebeurt dat hij twee dagen na elkaar wakker blijft. Nadat hij slaappillen, urenlang in bad liggen en andere wanhoopsdaden heeft geprobeerd, heeft hij zijn insomnia nu min of meer aanvaard. Of je nu van Fabre houdt of niet, voor een interviewer is de man een droom, een quotemachine: 'Alleen middelmatige kunst-

naars zijn heel intelligent' is er zo eentje. Dat de overheid kunstenaars zulke ruime budgetten zou moeten geven dat ze tijd kunnen spenderen aan dromen, is een andere. Fabre is de man die rel veroorzaakte door katten in de lucht te gooien, weet u nog? Je houdt van hem of je haat hem, dat type. Ik vraag me af of de haters bij hun standpunt zouden blijven als ze wakker waren gebleven, dinsdagnacht, en naar Klara hadden geluisterd. Zelfrelativerend klonk Fabre daar, nederig zelfs. Donnez polste naar zijn vermeende wereldvreemdheid: nee, hij weet inderdaad niet hoeveel een brood kost ('40 frank, dus euh, 1 euro?'), en nee, hij volgt het nieuws niet ('dat is allemaal mode'), maar wat zegt dat eigenlijk? En wat schiet er op zijn 56ste over van die veelbesproken arrogantie? 'Met het ouder worden keert de ambitie naar binnen', aldus Fabre. Het klonk eenvoudig en oprecht. Hoe het programma is afgelopen kan ik u niet berichten. Ergens tegen het vierde uur ben ik in slaap gevallen. Ik weet het,

het is ironisch dat een slechtslaper indut bij een programma door en voor slapelozen. Was het de constante ruis van Fabres rokersademhaling die mij in slaap wiegde, was het Dirk Roofthoofs warme stem die sporadisch uit de *Nachtboeken* voorlas, Donnez' rustige interviewstijl, of was het tijdens de elf minuten (!) durende symfonie van Henryk Gorecki dat ik ben weggedreven? Ach, misschien is dit wat radio ook mag zijn: een verhaal voor het slapengaan, te beluisteren met de ogen dicht, totdat je met open mond ligt te snurken. Sorry Pat, dat je dat effect op mij had. Maar niettemin: wil je dat nog eens doen, zo'n marathon, want een diepgaand gesprek kan soms beter niet opgeofferd worden aan de dag, waar radio helaas al te vaak slechts geluidsbehang wordt.

Misschien is dit wat radio ook mag zijn: een verhaal voor het slapengaan, te beluisteren met de ogen dicht, totdat je met open mond ligt te snurken

'De nacht in met Jan Fabre en Pat Donnez',
gehoord op Klara, de nacht van dinsdag
7 op woensdag 8/10 van 22 tot 2 uur